

РЕШЕНИЕ

№ 10282

гр. София, 25.03.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.02.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

**ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова**

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **12336** по описа за **2024** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод на касационна жалба вх. № 33113 от 10.12.2024 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 380030 от 25.11.2024 г. г. по описа на Софийски районен съд (СРС), подадена от Т. С. К. с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] С. З. № 2, вх. Б, ет. 2, ап. 6 чрез адв. Д. срещу Решение № 4436/09.10.2024 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 14 състав, по НАХД № 11149/2024 г. по описа на съда, с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № К.-НП-171 от 02.07.2024 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията (К.), с което на лицето е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. на основание 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията (ЗПК).

В касационната жалба е посочено, че решението на СРС е постановено в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че НП не е издадено от компетентен орган. Според касатора, налице е несъответствие между АУАН и НП относно правната квалификация на установеното нарушение, както и датата на неговото извършване. Сочи се, че следа да бъде приложен § 4 от ПЗР на ЗПК. Алтернативно се прави искане да бъде приложен чл. 28 от ЗАНН. Моли се решението

да бъде отменено, претендират се разноски В касационното производство Т. С. К. е редовно призована, представлява се от адв. Д., който поддържа касационната жалба и моли тя да бъде уважена.

Ответникът - председателя на Комисията за противодействие на корупцията – редовно призован, представлява се от юрк. Р., която оспорва касационната жалба и моли тя да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор К. в съдебно заседание дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София - град, XXVIII касационен състав, като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно Решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните доказателства, приема от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211 АПК и е процесуално допустима, а разгледана по същество е основателна.

След анализ и преценка на събрания по делото доказателствен материал от въззивната инстанция е прието за установено следното от фактическа страна:

На 02.02.2024 г. в дирекция „Публичен регистър“ на К. е направена проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по ЗПК да подават декларации за имущество и интереси. Констатирано е, че Т. К. не е подала в законоустановения едномесечен срок декларация по образец на основание чл. 52, ал. 1, т. 1, във вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, в качеството ѝ на задължено лице по ч. 6, ал. 1, т. 50 от ЗПК.

От писмо с вх. № К.-ПР-129# 1/09.11.2023 г. от Министъра на културата до К., се установява, че лицето е директор на Театрално-музикален и филхармоничен център – Р., поради което е прието, че за него е налице задължение да декларира имуществото и интересите си пред К. в едномесечен срок от 06.10.2023 г. до 06.11.2023 г., като декларацията е била подадена със закъснение от 3 (три) месеца и 1 (един) ден: декларация за имущество и интереси е регистрирана с вх. № В 12764 от 07.02.2024 г. за част I „Имущество“ и с вх. № В 12765 от 07.02.2024 г. за част II „Интереси“.

Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) № К.-АУАН-ПР-577 от 06.02.2024 г. В срока по чл. 44 от ЗАНН са постъпили възражения срещу АУАН.

Въз основа на АУАН е издадено НП № К.-НП-171/02.07.2024 г. от председателя на К., с което на Т. С. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. на основание 115, ал. 1 от ЗПК, за извършено нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Районният съд е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, както и че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е също, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН. Според съда посочените в НП нарушения са безспорно доказани.

Решението на СРС е валидно, допустимо, но по същество – неправилно по следните съображения:

Направеното в касационната жалба възражение за липса на компетентност на издателя на НП е неоснователно. Видно от Решение на Народното събрание за предсрочно прекратяване на правоотношението на председателя на Комисията за противодействие на корупцията и отнемане на незаконно придобитото имущество от 02.02.2022 г.,

правоотношението на С. Ц. като председател на Комисията е прекратено считано от 01.03.2022 г. Видно от решение на Народното събрание за избиране на заместник-председател на Комисията от 26.04.2018 г. А. Т. С. е избран за заместник-председател на същата. Съобразявайки двете решения на Народното събрание, касационният състав приема, че към момента на издаването на процесното НП на основание чл. 13, ал. 1, т. 2 от Правилника за устройството и дейността на комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество и на нейната администрация, който не е отменен или изменен, заместник-председателят на Комисията замества председателя при негово отсъствие. Тази разпоредба следва да бъде приложена и относно правомощията на заместник-председателя при предсрочно освобождаване на председателя на Комисията, предвид липсата на друга законова регламентация, уреждаща този случай. Основателно е възражението, че в АУАН и НП е посочена различна дата на извършване на нарушението, което представлява съществено процесуално нарушение и е основание за отмяна на НП. Вярно е, че като дата на извършване на нарушението в АУАН е посочена 06.11.2023 г., а в НП е посочена дата на извършване на нарушението 07.11.2023 г. Безспорно залегнало в доктрината и съдебната практика е, че датата, посочена като дата на извършване на административното нарушение е основен елемент в АУАН и НП, който има своето значение относно спазването на давностните срокове по чл. 34, ал.1 и ал.2 ЗАНН и по чл. 81, ал.3 вр. чл. 80, ал.1, т. 5 НК; Приложимата законова разпоредба относно правилата за действие на административнонаказателния закон по време и място; Компетентността на наказващия орган; Административнонаказателно отговорно ли е лицето, посочено в акта като нарушител; Създаването на гаранции за упражняване правото на защита на наказаното лице; Кръга на доказателственорелевантните факти; Териториалната компетентност на контролиращата съдебна инстанция. Наред с това изискването на чл. 42, 1, т. 3, предл. 1 ЗАНН за посочване датата на извършване на нарушението се счита за изпълнено ако в акта са посочени: точната дата на извършване (довършване) на нарушението или настъпването на общественоопасните последици; или точната дата, на която субектът е следвало да изпълни задължението си, неизпълнението на което е скрепено с административна санкция. При това положение касационната инстанция приема, че разминаването на посочената дата в АУАН – 06.11.2023 г. и в НП – 07.11.2023 г. представлява съществено процесуално нарушение, независимо, че може да се дължи на техническа грешка, защото към първата дата не е изтекъл за подаване на декларацията. Този срок вече е изтекъл на 07.11.2023 г. и следователно от точно тази дата е поставено началото на извършване на административното формално нарушение, което е осъществено чрез бездействие.

В случая не намира приложение разпоредбата на чл. 53, ал. 2 ЗАНН, която предвижда, че НП се издава и когато е допусната нередовност в акта, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина, т.е. когато са налице неточности по чл. 42, ал.1, т. 4 ЗАНН при изготвянето на АУАН, но не и датата на извършеното нарушение.

Неоснователно е възражението, че в АУАН и НП е направена различна правна квалификация на установеното нарушение. Видно от съдържанието на двата акта, посочени са като нарушени идентични разпоредби, а именно – чл. 52, ал. 1, т. 1, вр. с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК.

Според чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, лицата, заемащи публични длъжности, подават

декларация за имущество и интереси. Съгласно чл. 52, ал. 1, т. 1 от ЗПК, декларация за имущество и интереси се подава в едномесечен срок от заемането на публичната длъжност.

Неправилни са изводите на СРС относно неприложимостта на § 4 от ДР на ЗПК, според който задължените лица, подали встъпителни декларации по реда на отменените разпоредби на Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, не подават нови встъпителни декларации след влизането в сила на този закон. Те подават декларации при условията и по реда на този закон в сроковете по чл. 52.

Основателно е направеното в касационната жалба възражение, че Т. К. е встъпила в длъжност на 29.12.2021 г. като директор на „Театрално-музикален център-Р.“, като е подала декларация за имущество и интереси по реда на ЗПКОНПИ. Същата се съдържа в делото на СРС и е от 21.01.2022 г. От приложеното копие от трудова книжка се установява, че К. е заемала длъжността директор на Театрално-музикален и филхармоничен център Р. от м. 29.12.2021 г. до 31.05.2024 г., т. е не е налице промяна в обстоятелствата относно заеманата от касатора длъжност. За наказаното лице не е възникнало задължение за подаване на декларация за имущество и интереси по реда на ЗПК, съобразно цитираните по-горе разпоредби, тъй като попада в обхвата на § 4 от ДР на ЗПК. Вярно е, че е от началото на 2022 г. Т. К. е директор на Театрално-музикален център – Р., който с Постановление № 89/01.06.2023 г. е преименуван от „Театрално-музикален център – Р.“ в Театрално-музикален и филхармоничен център-Р.“, но видно от представеното по делото копие на трудова книжка не е налице промяна в заеманата от К. длъжност, поради което не са налице и нови обстоятелства, водещи до възникване на задължението за подаване на нова декларация за имущество и интереси по реда на ЗПК.

С оглед изложеното решението на СРС следва да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото НП.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд-София град, XXVIII касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 4436/09.10.2024 г. на СРС, НО, 14 състав, по НАХД № 11149/2024 г.

ОТМЕНЯ Наказателно постановление /НП/ № К.-НП-171/02.07.2024 г., издадено от председателя на Комисията за противодействие на корупцията /К./, с което на Т. С. К. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 000 лв. на основание 115, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията /ЗПК/.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

